

- 734 Explicatur doctrina Bartoli in l. non solum, & si mandato, ff. de injuriis.
- 735 *Judex domicilii, & originis, rei criminis, potest cognoscere de delicto commissio extra suum territorium.*
Ex contradicibus ad delicta recte deducitur argumentum quad effectum fortendi forum.
- 736 *Judex domicilii, & originis, est competens ad procedendam via accusationis contra reum, non via inquisitionis.*
- 737 *Via inquisitionis pertinet ad vindictam publicam, & oriur ex injuria reipublica facta.*
- 738 *Judex non tenet inquisitionem facere de delictis extra suum territorium commissis à subditis.*
Regulariter in Judice potestas cum necessitate conjuncta est.
- 739 *Contraria sententiam, Judicem originis, & domicilii, posse procedere aduersus subditum via inquisitionis, multi Doctores tenuerunt, & quibus fundamentis.*
- 740 *Resolutio huius difficultatis est maxime controversa.*
- 741 *Conciliatio insignis viri doctoris Francisci Caldera in hoc articulo.*
Oppida, & Civitates unius Regni, vel Republica, unum corpus efficiunt.
- Offensa facta in qualibet parte corporis, roti corpori facta censetur.
- 742 *Predicta conciliatio non videtur tollere difficultatem hujus articuli.*
- 743 *Resolutio ex nova Authoris consideratione, & num. 744,*
- 745 *Cum in loco originis, aut domicilii viget statutum, ut possit procedi via inquisitionis aduersus cives, ob delicta patrata extra territorium, *Judex loci, domicilii, & originis, procedit via inquisitionis.**
- Barones in Regno Neapolitano frequenter habent privilegia cognoscendi de delictis subditorum extra territorium commissis, & sic procedunt aduersus vasallos via inquisitionis.
- 746 *Vagabundus ex delicto punitur, & accusatur, ubiunque reperitur.*
Qui fugit à parte ob delictum patrum, non amittit domicilium, neque censetur vagabundus.
- 747 *In loco delicti proceditur aduersus delinquentem presentem, & absentem, & n. 748.*
- 748 *Adversus reos presentes unus est fere modus procedendi, tam de iure communis, quam Regio Castellae, & Neapolitano, & quis sit.*
- 749 *An reus sit relaxandus sub fidejussionibus, & trahatur in hac re due regula, una affirmativa, alia negativa.*
- 750 *Damnum pena pecuniarum, aut alia non corporali, qui appellavit, potest relaxari sub fidejussionibus à Judice à quo.*
- Temporalis relegatio, seu exilium, quod Hispani vocant, non est pena corporalis.
- 752 *Quomodo procedatur aduersus reos fugitivos, & coniunctos, de iure communis, & veteri iure Castellae partitarum.*
- 753 *Quomodo procedatur aduersus absentes contumaces, de iure noviore Regni Castellae.*
- 754 *Quomodo procedatur aduersus contumaces, de iure, & praxi Regni Neapolitani.*
- 755 *De iure Saxonum, quomodo procedatur aduersus contumaces, remissive.*
- 756 *Judex quantum in se est, procurare debet, ut delinquens conjecturatur in vincula.*
- 757 *Judex aduersus absentem a suo territorio commorantem in alieno, uitetur literis requisitoris, hortatoris, seu subsidariis, missis ad Judices ubi reus moratur.*
- 758 *Ujus literarum requisitoriarum admittitur inter Judices, ad diversos effectus.*
- 759 *An Judex requisitus teneatur fidem adhibere quibuslibet literis requisitoris ad cum missis, sine ulteriori causa cognitione.*
- 760 *Judicem debere obsequi requisitoris, illisque fidem habere, sine ulta causa cognitione, sententia quorundam.*

- 761 *Judex requisitus habet vicem executoris.*
- 762 *Non debet Judicem requisitum exequitionis mandare decreta requirenti sine previa aliquai causa cognitione, sententia aliorum magis communis, & usi recepta.*
- 763 *Quoniam sunt crimina mere Ecclesiastica, difficultas; & sententia eorum, qui existimant, crimen mere Ecclesiasticum esse, quod capitulo prohibet sola lege divina supernaturali, an est verum sola lege Pontificia, & reficitur.*
- 764 *Crimen mere Ecclesiasticum esse, vel ratione personae, vel rei in qua, vel loci in quo committitur, aut ratione paenae, sententia aliorum, que tamen non est ad rem.*
- 765 *Crimina mere Ecclesiastica esse, que solo iure canonico prohibentur, & improbanter.*
- 766 *Delictum mere Ecclesiastica esse, que vel solo iure canonico prohibentur, vel de quibus laici Judices cognoscere non possunt, sententia, que difficultatem non explicat.*
- 767 *Crimen mere Ecclesiasticum esse, quod principaliter resipicit potentiam, vel reverentiam Dei, sententia aliorum, & improbat.*
- 768 *Certum est, esse delictum mere Ecclesiasticum, quod prohibetur sola lege canonica, & non civili.*
- 769 *Delictum mere Ecclesiasticum est etiam illud, quod etiam lege civili sit prohibitum, statutum est iure canonico esse crimen Ecclesiasticum, ut crimen heresis.*
- In causa heresis non separatur quæstio facti à questione iuris, & de questione facti in illa non cognoscit secularis.
- Ratio ex Alphonso de Castro cur Judex secularis non cognoscatur, neque puniat de heresi.
- 770 *Illa esse crimen mere Ecclesiastica, in quorum examine, & definitione involvitur discernenda materia causarum mere Ecclesiasticarum.*
- Cetera crimina, si dumtaxat prohibeantur iure civili, sunt mere secularia, & corum punio non periret ad Ecclesiasticos, nisi ratione personae si vero prohibeantur utroque iure, sunt mixti fore, & ambo Judices Ecclesiastici, & secularis cognoscunt contra laicos, servata preventiois prærogativa.
- Quæ sint crimina mixti fore, remissive.
- 772 *Judex secularis requisitus pro exequitione sententie Ecclesiastici in causa mere Ecclesiastica civili, vel criminali, debet impari brachium sine ulteriori causa cognitionis.*
- 773 *Cum Judex Ecclesiasticus implorat brachium pro exequitione sententie contra Clericum degradatum, non potest secularis formare novum processum.*
- Secularis fundat jurisdictionem in Clericum degradatum, per qualitatem degradacionis.
- 774 *Degradato clericu non se intrummittit secularis in processu degradationis, securus in impositione penae.*
- 775 *Judex secularis requisitus ab Ecclesiastico pro exequitione sententie late in crimen mixti fore, imparit brachium eisdem diligenter adhibitis, quibus uitetur ad impetrandum auxilium alteri seculari.*
- 776 *Si Judex secularis iuste requisitus denegat auxilium, poterit excommunicari.*
- 777 *Judex secularis ab alio seculari requisitus, non tenetur fidem adhibere literis hortatoriis afferentiibus, quem est delinquens.*
- 778 *Judex adversus absentem a suo territorio commorantem in alieno, uitetur literis requisitoris, hortatoris, seu subsidariis, missis ad Judices ubi reus moratur.*
- 779 *In earum exequitione quia debet Judex animadvertere.*
- 780 *Judex requisitus etiam si censematur executor, habet cognitionem circa exequitionem, ex qua resultat infamia, vel injuria alterius.*
- 781 *Practica exequendi literas hortatoria.*
- 782 *Quoniam exceptiones proponi possint coram requisito, remissive.*
- 783 *Quibus remedias utendum est circa expeditionem, & exequitionem literarum hortatorialium remissive.*
- 784 *In foro conscientiae non attenditur locus delicti ad fortiendum forum, & que sit ratio.*
- 785 *Delinquens in Terra Baronis contra ipsum Baronem, non foriuit forum in loco delicti, neque potest puniri à Barone, sed solum carcerari, & remitti ad superiorem.*
- 786 *In sua causa nemo potest esse judex.*
Ab hac regula non reciditur, nisi in supremis Principibus, Papa, aut Regibus, qui possunt esse Judices in propriis causis, civilibus, & criminalibus.
- Honestius, & decentius est, ut supremi Principes suas causas aliis adjudicandas committant.
- 787 *De injuria Baroni facta non potest cognoscere officialis Baronis, sive delegatus, sive ordinarius, sed solum potest reum carcerare, & ad superiorem remittere.*
- Quisque probibetur esse Judex in causa suorum.
- 788 *Quod quis per se facere non potest, non potest per alium.*
Idem censetur tribunal Baronis, & officialis, quemadmodum Episcopi, & Vicarii.
- 789 *Baro non habet jurisdictionem circa suas causas, & ita eam alii non dat.*
- 790 *Ex contractu facto cum Barone, aut Domino loci in ejus territorio, non sortitur forum contrahensum in loco contractus.*
- 791 *Barones in Regno Neapolitano sunt officiales Regii. De delictis Officialium acti, & passi, sola Magn. Cur. cognoscunt.*
- 792 *Contra sententia officialem ordinarium Baronis potest cognoscere de delicto patrato in offendam Baronis, habet non levia fundamenta.*
Patri, Domino, & Patrono, interdicunt officium jurisdicendi in causa criminali filii, servi, aut liberti, aut familiaris, non in civili, & ratio discriminis.
- Injuria nostrorum nobis fiunt.
- Causa justa suspicionis contra Judicem est consanguinitas litigantium.
- Suspicio non reddit Judicem incompetentem.
- 793 *Officialis Baronis est officialis Regius, & exercet jurisdictionem nomine Regis, non nomine Baronis, & non dependet à Barone post factam nominationem, neque est ad nutum amovibilis.*
In Regno fore omnes Barones habent primas, & secundas causas.
- 794 *Confessio jurisdictionis regulariter censetur fieri cumulative.*
Cum datur annexa feudo est privativa, & non cumulativa.
- Dominus directus non potest se intrummittere in primis causis occurrentibus in terris vasallorum.
- Officialis Baronis potest recusari uti suspectus in causis Baronis, ex quo arguitur esse Judicem competentem in ejus causis.
- Adversarius nihil opponendo contra Judicis personam jurisdictionem ejus confirmat.
- Pater potest esse Judex in causa filii, si non recusetur.
- 795 *Contractus factus cum aliquo tangam cum statim recessu forum non tribuit; sed delictum semper tribuit forum.*
- 796 *Commune Neapolitanorum axioma de delictis Officialium solam Magnam Curiam cognoscere, versus est, non esse accipiendum de delictis passi.*
- 797 *Officialis Baronis, si nihil opponitur contra ejus personam, potest esse Judex de causa Baronis, verum recusatus, etiam non solemniter, est removendum.*
- Actus etiam nullus in judicialibus sustinetur, parte non opponente.
- Statuto annullante actum, etiam ipso iure debet intelligi, si petatur.
- Item clausula irritans contrafactum Carleval. de Judicis, Tom. I.

798 *Injuriam notoriam sibi illatam in officio officianando (quod dicitur) potest punire Baro, & officialis eius.*

Non defers Judici honorem, quem debet, potest puniri verbis asperis, & reprehensione dura.

799 Item in dicta multa, aut pena graviori, quod declaratur ibi.

Non solum formatu processu, sed de facto, & ex abrupto potest punire Judex injuriosos in ipsum pro tribunali sedentem.

QUÆSTIO SEPTIMA.

De foro delicti.

SECTIO PRIMA.

Quibus modis delinquens ex delicto, & apud quos Judices forum sortiatur.

Conclusio, & regula prima generalis statuitur, in 716 loco delicti sortiri forum delinquentem, ut ibidem possit civiliter, & criminaliter agi aduersus ipsum, & possit accusari, seu denunciari de delicto ibidem commisso, aut ratione ejus ob interesse partis offenditæ conveniri: Judex ejus loci sit competens, & legitimus ad procedendum civiliter, & criminaliter aduersus ipsum, eumque carcerandum, condemnandum, & puniendum. Eam probat textus in leg. si cui 7. §. idem Imperator, & in l. ultima, ff. de accusatione. & in l. i. & Authent. qua in Provincia, Cod. ubi de criminalibus agi oportet. & in authent. ut nulli Judicium licet, cap. 5. seu §. si vero quis comprehensorum, collat. 9. titul. 17. Tradunt Glossa in l. i. verb. commissa, & in d. Authent. qua in Provincia, verb. deliquit. Azo in summa, Cod. ubi de criminalibus agi oport. numer. 1. Cynus in d. l. i. Bartolus ante numer. 1. Albericus numer. 1. Baldus num. 1. & 2. Angelus, num. 1. Salycetus num. 1. Paulus num. 1. Fulgosius num. 1. & omnes in d. Authent. qua in Provincia, num. 1. De jure canonico probatur ex textu in capit. de illis, ultimo 6, quæst. 3. in capit. licet ratione, ultima, de foro compet. & ibi nota Glossa, & omnes Canonizæ, & in cap. 1. de raptoribus, & in capit. 1. de privilegiis in sexto, Marianus Socinus in cap. postulati, numer. 4. de for. comp. ubi per numeros sequentes latissime, & optime tractat materiam, & in cap. 1. n. 12. de raptoribus. De jure Regio Castellæ, probatur ex l. 32. tit. 2. part. 3. ubi Glossa decima quinta, & in l. 15. tit. 1. par. 7. ubi Glossa prima copiose exponit, & in l. 1. & 3. tit. 16. l. 8. recipit, ubi Azevedus. De jure Regni Neapolitani probatur ex pragmat. 1. ubi de delicto quis deb. conv. ubi Rovitus ex numer. 1. notant Bossius tract. diversorum, tit. de foro comp. n. 46. Julius Clarus l. 5. sentent. §. fin. q. 39. num. 1. & q. 1. 2. & 3. & q. 85. num. 1. & ad hac loca Bajardus, &c. alii addentes, Decianus tractat. crimin. l. 4. cap. 17. num. 1. & seqq. Farinac. in præ. crimin. q. 7. ex numer. 1. Covarruvias in practicis, cap. 11. num. 3. Thesaurus l. 4. quæst. forens. q. 55. in principio, & num. 1. Cardin. Tufcus liter. F. concl. 440. Cevallos tom. 2. communium, q. 678. num. 1. Barbosa in l. heres absens 19. §. proinde, in articulo, de foro delicti, ex numer. 1. ff. de judeciis, Tepatus in compendio variarum, tit. 134. Duenas regul. 377. forum, Medicus regul. 2. num. 48. Averdanus respons. 40. num. 1. Molinus de brachio seculari, cap. 40. ex n. 1. Boerius dec. 270. num. 2. Francisc. Marcus dec. 179. n. 1. & dec. 713. num. 1. 2. part. Franchis dec. 37. n. 1. Riccius collectan. 854. Syntagma commun. opinion. l. 3. tit. 13. n. 1. & per totum. Ratio autem hujus conclusionis ea est, quoniam jus naturale postulat ne delicta maneat impunita, leg. ita vulneratus, ff. ad l. Aquil. imo ut committentes delicta condignis afficiantur penis, l. si area 71. §. id. quod vulgo, ff. de fidejussionibus. Impune autem peccaret quisque nisi posset Judex loci in quo delinquit illum coercere; sed expectandus esset Judex domicilii, aut originis, qui illi penam imponeret: nam facile ponam effugeret, aut fugiens ex loco delicti, & republica frequenti injuriarum, & delictorum copia male vexata periclitaretur. Alias addet ex Covarruvia d. cap. 11. num. 3. Peguera dec. 66. Molino d. cap. 40. num. 1. quas inferius adducemus sectione sequenti, n. 802.

Amplia primo predictam primam conclusionem, & 717 regula-

regulam, ut etiam exemptus Principis privilegio possit conveniri in loco delicti, & apud Judicem eius ordinarium, non obstante privilegio exemptionis. Probatur ex textu in l. 1. C. ubi Senatores, vel clariſſimi, in Authent. quia in Provincia, C. ubi de crim. agi oport. ubi notant GL. & omnes supra relati, & ex cap. 1. in princ. de privilegiis in sexto, ubi notant Joannes Andreas, Dominicus Gemianianus, Philippus Franchis, & Petrus Ancharanus: Bartolus singul. 151. Panormitanus in cap. liger, ultimo, n. 11. de foro comp. Iaso in l. beneficium, ultima, n. 52. ff. de furt. ubi additio Alexandi notat, quam praxi ubique receptam predicti testantur. Eaque apud nos Hispanos plane probat l. 32. tit. 2. part. 3. quam nullus ex nostris, quem viderint quoad hunc articulum expendit, cui coniunge quæ à me dicta sunt supra, question. 3. num. 148. Est autem, ut ego existimo, maxime conformis iuri communis: nam cum furum sit contratio rei aliena invito domino, l. 1. §. ultimo, ff. de furt. & furtum delictum sit, principio insit, de oblig. que ex delicto nascunt. qui continuat hanc contrationem per multa loca, per multa loca continuat delictum, argumento de tempore ad locum ex l. inſicio 67. §. infans, ff. de furt. quare tanquam continuans delictum in loco sue jurisdictionis poterit puniri per à Judge eius loci, in quo cum re furtiva inventus est. Accedit, quod fur, qui cum re furtiva ex uno loco fugit ad alium, est vagabundus vere, vel presumptive, quia suspicio maxima, & spes est ipsum in locum originis, vel domicilii sive non migratur in intra breve tempus. Quo sit, ut possit puniri à quocunque Judge loci, ubi morari fecerit, aut per cuius territorium transiverit viator, ut adnotavit Covarruvias in prat. dīl. cap. 11. num. 10. versic. attamen est animadvertisse, quo eodem argumento utitur ad eandem conclusionem probandam Baldus in l. si adulta 10. num. 4. in fine, Cod. de furtis. Idem confirmat egregia doctrina, quam tradunt Lucas de Penna in l. si coloni 14. num. 12. in fin. C. de agricol. & censit. l. 11. Cataldinus de Syndicatu, num. 97. & Follerius in prat. criminali 4. par. principali, rubrica penit debitis feriantur, n. 44. in fine, videlicet eum, qui aufugit a patre sua propter crimen, ex ea fuga censendum vagabundum, ita ut ubi que possit puniri; allegant in ejus comprobacionem l. C. ubi quis de Curiali, vel cohortali.

Verum contrariam sententiam huic ampliationi, imo non posse furem puniri, ubi inventus est cum re furtiva, sed solum in loco, in quo rem furatus est, sequuntur multi, inter quos Hippolitus de Marfilis in leg. extra territorium, num. 208. ff. de juridict. omn. judic. Nclus in tract. banniorum 2. part. primi temporis, u. 5. tom. 11. tract. 1. par. Julius Clarus l. 5. sentent. §. fin. q. 38. n. 16. Decianus tract. crim. l. 4. cap. 17. n. 15. Covari. l. 2. variar. c. 20. n. 15. vers. vigesimo ottavo, in prat. cap. 11. n. 9. Farinac. in prat. crim. q. 7. ex num. 7. Facheinus l. 9. controvers. cap. 19. Barboſa in l. heres abfens 19. §. proinde, in art. de foro delicti, n. 149. Cevallos in specul. prat. l. 1. q. 318. qui dicit, opinionem contra Bartolom. ferari in Hispania, & testatur de praxi. Probatur primo, quoniam inspici debet tempus commissi furti, & initium delicti, ad constitendum, an sit fur manifestus, necne, l. quoniam 6. ff. de furt. Ergo simili modo ad puniendum delictum, nam pena penderet à qualitate delicti.

Secundo, quia ex affida rei furtiva contratione non nascitur nova actio furti. Ergo nec nova accusatio, ac per consequens non poterit fur accusari apud Judicem loci, ubi cum re furtiva fuit inventus. Verum non est recedendum à predicta quarta ampliatione, & obstant in contrarium adducta. In primis, quod Cevallos assertit praxi Hispanie servata esse contrariam opinionem, movere non debet, quoniam ille Toletum non egreditus non potest testificari de praxi totius Hispaniae. Toleti autem sape fuerunt Judices minus sapientes, quam Salomon, ex quorum praxi mala argumenta possent defumi. Ad primum igitur ex d. l. quoniam, dicendum est, non tolli, etiam si omnia in argumento contenta vera sint, quia fur cum furo apprehensus, per multa etiam loca vagus, puniri possit, ubi fuerit inventus, tametsi tunc judicandus sit fur non manifestus, utpote qui apprehensus non fuerit cum furto, prius quam rem pertulerit, quo destinaverat, juxta l. fur. 3. cum duabus sequentibus, ff. de furtis: nam etiam si pena penderet à qualitate delicti, non penderet ab ea jurisdictione Judge delictum punientis.

Amplia quarto, ut non solum ubi delinquitur, sortitur forum delinquens ratione delicti, ut possit ab ejus loci Judge puniri; sed etiam ubi delictum continuatur: exemplum. Fur non solum ubi rem furatus est, sed in quoque loco, in quo apprehenditur cum re furtiva, puniri potest. Ita sententia Baldus cons. 47. presupponitur quod quidam, vol. 3. Angelus de maleſiciis, verb. & vestem calcem, num. 15. Marianus Socinus in d. cap. postulati, n. 8. de for. comp. & in cap. 1. num. 15. & 16. de raptorib. Avendanus resp. 40. n. 10. vers. decima quarta conclusio, qui allegat l. 4. tit. 14. par. 7. Duenas regul. 378. forum, li-

Ad secundum dicendum est, quoniam ex furo quan-

tumvis continuatio nova actio non nascatur; una tamen actio potest coram diversis Judicibus proponi & sub diversis Judicibus agitari, tam civiliter, quam criminaliter. 725 Duo tamen haec in re sunt animadvertenda, quae fortassis deservient ad conciliationem prædictam sententiariam. Primum est, non consensu defendendam esse primam sententiam, ut existimat, sic manere competentem Judge loci transitus furis, ut possit etiam absente fure, & postquam in alterum migravit locum, inquisitionem de furto facere. Nam cum ob solam continuationem delicti, ejusque fragmentiam, & furis cum furo apprehensionem fiat Judge competens, cessante in eo loco continuatione, credendum est celare etiam jurisdictionem, quam dat praesentia furti, & ejus cum furo apprehensione, ut quoad hoc constitutum discrimen inter Judge loci ubi furtum iniunctum accepit, primoque factum est, qui semper manet Judge legitimus, & competens ad inquirendum de furo, etiam si furem non apprehenderit, & Judge loci ubi furtum continuatum est. Quod videtur viduisse Nelus ante relatus, & non abhorret Baldus ubi supra.

726 Secundum est, longe diversam esse questionem an posse Judge loci, ubi furem inventus cum re furtiva, cognoscere de furo, & furem punire, ab ea, an debet, vel non debet furem remittere ad locum, ubi furtum primo factum est, si ab ejus loci Judge requiratur. Nam quoniam ex quoad primam censeamus, Judge loci, ubi furem transiens cum furo est apprehensus, esse competentem ad cognoscendum de furo, non ideo quoad secundum negare oportet, furem etiam cum furo apprehensione esse remittendum ad Judge loci, ubi furtum initio factum est, quasi ad eum ad quem primo loco, & principaliter tanquam ad portorem, & præferendum pertinet punitio furti. Quod solum videtur significasse Covarruv. ubi supra, & inclinat Anna singular. 438. & Bovadilla l. 2. politica, cap. 12. num. 73. Didacus Perez in l. titul. 18. 18. ordinamenti, gloss. 1. pag. 339. col. 1. vers. queri etiam potest, tametsi contrarium, videlicet furem cum furo apprehensione non esse remittendum ad Judge, in cuius loco furtum primo factum est, bis decisum esse in Sacr. Consil. referat Follerius in prat. criminali, rubr. andiantr. excusatores, num. 64. Capycius decis. 104. Franchis dec. 681. & Regens Tapia in pragmar. 1. num. 17. ubi de delicto quis debet conveniri, sub l. 3. Juris Neapolitani, rubr. 6. Verum plane sentiendum est, quod ex inferius dicendis dilucidus apparebit, hec duo esse invicem compatibilis, & quem esse Judge competentem aliquius causæ, & nihilominus requisitum ab alio competenter potiore eam ad illum non solum ex urbanitate, sed etiam ex necessitate remittere debere.

727 Amplia quinto, ut delinquens sortitur forum, ratione delicti, etiam apud diversos Judges, cum delictum committitur in diversi locis, quod multis modis contingere potest, ut mox explicabis. Tradunt Marianus Socinus in cap. postulati, qui latissime prosecuit materiam hujus ampliationis, num. 5. & 6. de foro comp. & in cap. 1. ex num. 14. vers. sed queri, de raptoribus, Felynus in cap. ultimo, ex n. 13. de foro comp. Hypolit. de Marfil. in l. extra territorium, ex n. 204. ff. de juridict. omn. jud. & in repet. l. unica, ex n. 296. C. de rapt. virgin. Decianus tract. at. crim. l. 4. cap. 17. ex n. 6. Farinac in prat. 9. 7. ex num. 44. Bossius tit. de for. comp. n. 59. & 60. Julius Clarus lib. 5. sentent. §. fin. q. 38. num. 9. Bajardus ad eum locum, n. 16. & seq. verum quoniam hec definitio nimis generalis est, oportet eam ad singulos casus accommodare.

728 Et Farinac dīl. num. 44. distinguist post Felynuntres casus, ego tamen credo duos solum posse distinguiri. Primus est, cum delictum in uno loco inchoatur, in alio perficitur, tam respectu agentis, quam respectu patientis, id est illius, qui delinquit, & illius in quem delinquitur. Exemplum est, si quis in uno territorio vulneret, & fugientem insequatur, & in alio territorio occidat; vel in uno territorio capiat, & liget, ligatumque ducat in aliud territorium, & ibi spoliat; vel in uno territorio rapiat puellam, in alio violenter cognoscat; vel in uno loco juret, in alio falsum deponat. Secundus casus est, cum delictum in uno territorio inchoatur, in alio perficitur, non respectu utriusque simul, sed respectu agentis tantum, vel patientis tantum. Exemplum est primo, in eo, qui existens in uno territorio missa sagitta, seu scelop. occidit aliquem in alio territorio existentem, vel in uno territorio convicium dicat, & verba injuriosa jactet in existentem in alio territorio. Secundo, in eo, qui in uno

731 Ob eandem profus rationem concludunt Doctores, si quis in confinio duorum Regnum, aut Civitatum delinquat, Judge utriusque loci esse competentem ad puniendum delictum, ut tamen sit locus preventioni; ut docent ubi supra Panormitanus n. 26. Franchus d. numer. 2. Marianus in d. cap. postulati, n. 7. Bossius num. 60. Julius Clarus num. 10. Decianus num. 16. Farinac. num. 51. Syntagma commun. opinion. l. 3. titul. 13. num. 59. Franciscus Marcus dec. 354. 2. pars. Fulvius Constantius in l. unica, n. 20. C. de classis, l. 11. Barboſa in l. si quis postea quam 7. n. 104. ff. de judiciis, qui credit, utrumque posse procedere ad punitionem, etiam preventione non ob-